

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 37/2013
16.05.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених С.С., И.С. и П.С., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 92/13 од 04. 04. 2013. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К бр. 5996/10 од 09.12.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 628/11 од 12.06.2012.године, у седници већа одржаној дана 16.05.2013.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 92/13 од 04. 04. 2013. године, подигнут против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К бр. 5996/10 од 09.12.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 628/11 од 12.06.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Суботици К бр. 5996/10 од 09. 12. 2010. године окривљени С.С., С.И. и С.П., на основу одредбе члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. члана 33. Кривичног законика. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Републике Србије.

Апелациони суд у Новом Саду је својом пресудом Кж1 628/11 од 12.06.2012. године одбио као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца у Суботици, а првостепену пресуду потврдио.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К бр. 5996/10 од 09.12.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 628/11 од 12.06.2012. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 344. став 2. КЗ, а по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је првостепеном и другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљених.

Врховни касациони суд је у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених: Републичког јавног тужиоца, осуђеног С.С. и његовог браниоца адв. С.П., осуђених С.И. и С.П. и њиховог браниоца, адв. Б.Ђ., на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је подигнут захтев за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Републичко јавно тужилаштво у захтеву истиче да је означеним одлукама Основног суда у

Суботици и Апелационог суда у Новом Саду повређен кривични закон из члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 344. став 2. КЗ по питању да ли је дело за које се оптужени гони кривично дело. Наиме, према изнетим наводима захтева, из чињеничног стања утврђеног током кривичног поступка произилази да су окривљени дрским и безобзирним понашањем, вршењем насиља према оштећенима теже реметили јавни ред и мир, односно да су супротно закључцима првостепеног и другостепеног суда, предузете радње окривљених изазвале последицу такве природе и интензитета које се могу сматрати тежим ремећењем јавног реда и мира и значајнијим угрожавањем спокојства грађана, чиме су се у радњама окривљених стекли сви битни елементи означеног кривичног дела из члана 344. став 2. КЗ.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости нису основани.

Као основ подношења захтева истакнуто је да су нижестепени судови својим пресудама повредили одредбе члана 369. тачка 1. ЗКП, али се у захтеву не указује у чему се састоји наведена повреда кривичног закона учињена у корист окривљених односно да опис радњи које се окривљенима стављају на терет оптужним актом не садржи законом предвиђена субјективна и објективна обележја конкретног кривичног дела нити се указује на неке друге повреде закона које би се могле подвести под одредбе члана 369. тачка 1. ЗКП.

Нижестепени судови су окривљене, ценећи природу и интензитет недозвољеног понашања и простор у коме је предузето, ослободили од оптужбе по члану 355. тачка 2. ЗКП, налазећи да није доказано да су окривљени предузетим радњама теже реметили јавни ред и мир или значајније угрозили спокојство грађана.

Како је напред наведено, у захтеву за заштиту законитости није истакнута конкретна повреда из члана 369. тачка 1. ЗКП која је учињена у правноснажним пресудама, а у разлозима захтева се у суштини оспорава правилност утврђења чињеница од значаја за постојање кривичног дела у питању и оцена изведених доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, што није основ за подношење овог ванредног правног лека, то је захтев за заштиту законитости оцењен као неоснован, па је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08), у вези са чланом 420. ЗКП, применом члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Зорица Стојковић, с.р.

- судија

Невенка Важић, с.р.